

Köszönetnyilvánítás

Az Eötvös Collegium Orientalisztika Műhelye ezúton mond köszönetet mindazoknak az oktatóknak, hallgatóknak és tanácskai adminisztrátoroknak, akik az elmúlt években tanácsaikkal segítettek a konferencia megrendezését, birték teljesítve pedig lehetővé tették, hogy egyre több intézmény hallgatói megtalálhassák ve kutatói eredményeiket rendezvényünkön.

Támogatóink

VÁLASZTMÁNY

ELTE BTK HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT

KÖZEL, S TÁVOLSÁG

facebook.com/kozelstavlkonf
facebook.com/kozelstavlkor

http://honlap.eotvos.elte.hu/kozel-s-tavol-orientalisztika-konferencia
http://honlap.eotvos.elte.hu/kozel-s-tavol-kor

kozelstavo@gmail.com

IX.

„KÖZEL, S TÁVOLSÁG” ORIENTALISZTIKA KONFERENCIA

»VÁLTOZÁSOK«

2018. MÁRCIUS 1-4.

PROGRAM

A rendezvény az ELTE BTK Hallgatói Önkormányzat támogatásával valósult meg.

A kanjiki útja a japán nyelvben

A nemzetek történelmében az írás kialakulásának folyamata a nyelvi eszköztár és nyelvhasználat megújulása, amely formálja az én-képet és formálódik a nemzet tudat által. Japánban azonban nem volt ősi írásrendszer. Jelenlegi írásképek eredete a klasszikus kínai műveltségben rejlik; átvették a képiráson alapuló kínai írásrendszert, amely írásjegyekből, úgynevezett *kanjikk* (漢字) áll, és elkezdtek a maguk képre formálni azt. Előadásomban történeti szempontból világítom meg a *kanji* útját. A konferencia témájának szellemében a változások mozgatórugóit és főbb állomásait mutatom be. Kitérek arra, hogy miért jelentett kihívást az írásjegy-kiejtés-jelentés hármásának összehangolása. A nemzet tudat felszínre törésére, és két olyan írásképpel megszűlésére, amely a japán nyelv sajátja. Említést teszek a japán nyelvújító mozgalom, a *gunjin itchi* (言文一致), modernizálást szolgáló reformjáról, amelynek részeként szabályos keretbe foglalták a *kanji*-használat kérdését is. Zárógondolatokként bemutatnom, hogy napjainkban milyen szerepet játszik a *kanji* a japán nyelvben, és milyen változásokat hordoz e tekintetben az idegen szavak egyre nagyobb számban történő átvétele.

PUZSITAI BEÁTA

ELTE BTK, FILOZÓFIATUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA, FILM-, MÉDIA-, KULTURAELEMÉLET PROGRAM / NYELVTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA, JAPANSZITKA

Játék életr-halálra Csodaszországban

Az előadás során a japán rajzfilmen („anime”) keresztül fogunk bepillantást nyerni a Japán és „a nyugat” között fennálló kulturális cserekapcsolatok dinamikájába. Ehhez Óba Hideaki Gekidzsóban Heart no kuni no Alice: Wonderful Wonder World (Alice Szívszországban) című nagyjátékfilmjét hívjuk segítségül. A mozifilm 2011-ben került bemutatásra, az XXX no kuni no Alice (Alice ... országban) otome game (ismerkedős játék ifjú hölgyeknek) számítógépes és videójáték, valamint manga-, azaz képregénysorozat franchise részeként. A mű mestertien reflektál mind a tündérmese, a játék, a játékfilm és a japán rajzfilm narratív hagyományaira, mind a fejlett világ társadalmainak (közöttük Japánnak) bizonyos aktuális problémáira, mind a japán-nyugati interkulturális adaptáció lényegére. Az Alice Szívszországban ezáltal egy sokrétű, belső ellentmondásoktól feszülő, hallatlanul izgalmas interpretációját adja Lewis Carroll ikerregényeinek: egyszerre egy vad és újszerű értelmezés, amely igazán „japános” és „animés”; ugyanakkor szellemében, struktúrájában mégis egy meglepően „hűséges” fel dolgozása irodalmi eredetijének, s mint ilyen, egyetemes értékkel bír. Az előadás fókuszpontjában a kulturális adaptációnak ama stratégiája áll, amely ezt a kettőséget kamatoztatja: központi szimbólumával – a játékkal.

MÁRCIUS 4. VÁSÁRNAP

SZEKCIÓVEZETŐ: SZABÓ BALÁZS

- 9.30 MUTH PATRÍCIA *Taira no Kyomori, a „nulladik sőgn”*
- 10.00 BANDZI ANITA *A Bakumatsu-tól a Meiji restaurációig Sakamoto Ryoma tevékenységének és ideológiájának tükrében*
- 10.30 GOTTNER RICHÁRD GÁBOR *A japán dzsúdó-terminológia magyar fordításának változásai a kezdetektől – avagy dűdától a csúcspontig*

11.00 SZÜNET

- 11.10 GYÖRI PÉTER *Hétköznapi indatállapotok a kertben*

- 11.40 PATAKI-TÓTH ANGELIKA *Változtatási javaslatok a Japán Pünkösdi Muzéum Fenntartásához*

12.10 EBÉDSZÜNET

SZEKCIÓVEZETŐ: UMEMURA YUKO

- 13.30 NYESTE ZSOLT *A változó Japán – Higuachi Idzjő szemével*
- 14.00 GRÓF OLIVÉR *Az eszményített japán férfisság válsága a XX. század végétől napjainkig*
- 14.30 TÓTH JULIANNA NIKOLETT *Exofónia a kortárs japán irodalomban*
- 15.00 SZÉPE ZITA CECILIA *Az ukjó-e képzőművészeti stílus változásai*

15.30 SZÜNET

SZEKCIÓVEZETŐ: DURÓ GYÖZŐ

- 15.45 KÖVESDI BARBARA *Az első kalbuki fellépések Amerikában a második világháború után*
- 16.15 HAJÓS FLÓRA *A nők és a kabuki: Az önmagukáé szerepkörük kialakulása és ellentmondásai*
- 16.45 MERKL ORSOLYA *A nők szerepének változása a japán színművészetben*

17.15 ZÁRÁS

PATAKI-TÓTH ANGELIKA
KRE BTK, JAPANOLÓGIA MA II

Változtatási javaslatok a Japán Pünkösdi Mozgalom Femintartásához

A kereszténység közel 450 éve van jelen Japánban, ennek ellenére úgy tűnik, hiába a misszionáriusok elszánt igyekezte, nem tudják eredményesen elérni és megtartani az egyházban az emberket. A keresztény hívek száma nem haladja meg a teljes lakosság 1%-át. A Pünkösdi Mozgalomnak különösen nehéz a helyzete a szigetországban: jelenleg is a japán keresztények csupán 5%-a tartozik ehhez a felekezethez, számuk pedig rohamosan csökken. A statisztikák szerint, ha ez a tendencia ilyen ütemben folytatódik, néhány évtizeden belül akár el is tűnhet a Japánban reprezentált keresztény felekezetek közül. Ezzel szemben Dél-Koreában a Pünkösdi Mozgalom híveinek száma évről-évre radikális növekedést mutat, amely a felszígert jelentős felekezetté tette. Előadásomban nem csak az okokat veszem sorra, melyek a Mozgalom mostani helyzetéhez vezettek, hanem a japán és dél-koreai misszióban/evangelizációs technikákban fellelhető különbségeket ismertetve próbálom bemutatni a japán Pünkösdi Mozgalom problémáit. Ez után pedig olyan megoldási javaslatok következnek, melyek hozzásegíthetik a Mozgalmat bizonyos mértékű megújuláshoz, ezzel pedig a Japánban való fennmaradásához.

SZEKCIÓVEZETŐ: ÜMEMURA YUKO

NYESTE ZSOLT
ELTE BTK, NYELVTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA, JAPÁN FILOLÓGIA V

A változó Japán - Higuchi Ichijō szemével

A Meiji-kor (1868–1912) beköszönte rengeteg szembetűnő társadalmi, gazdasági és politikai változást hozott magával Japánban. Ezek a változások a nők helyzetét is jelentősen érintették. Előadásomban azt szeretném bemutatni: a modern Japán első jelentős írónője, Higuchi Ichijō kisregényeiben és elbeszéléseiben hogyan ábrázolja ezeket a változásokat. Higuchi megjelenése nem csak a neme miatt volt különleges ebben a korban, ahol a női írók a középkor óta hallgattak, hanem a tematikája miatt is: talán saját életkörülményei miatt is, de műveiben a társadalom perifériáján élő emberek életét ábrázolja, különös tekintettel a fiatal nőkre, akiket többnyire továbbra is gúszba kötöttek a hagyományok. Az író elbeszéléscíneinek segítségével arra próbálok fényt deríteni, mit hozhatott magával ezen emberek számára az új kor, és hogyan élhették meg a változásokat.

GRÓF OLIVÉR
ELTE BTK, JAPANOLÓGIA MA I

Az eszményített japán férfiaság válsága a XX. század végétől napjainkig

A XXI. századi Japánban egyre többet lehet hallani olyan felnőtt férfiakról, akik nem vesznek részt társasági életben, nem költöznek el szüleitől, nem rendelkeznek biztos jövedelemmel és romantikus kapcsolatban sem állnak senkivel. Ezeket a férfiakat „növényevőknek” (sōshokukuidanshi 草食男子) szokták nevezni, és a közvélemény szerint nem akarnak semmit sem kezdeni az életükkel. Az ilyen fiatalberekre alkotott kép szemben áll azokkal a hagyományos értékekkel, amelyek a társadalom a céges alkalmazotjaiban (saraiiman サライマン) oly sokra tartott. Valóban olyan nagy lenne a különbség a két férfitípus értékrendjében? És valóban arról van szó, hogy a növényevő férfiak soha nem is akarnának változtatni a társadalomban betöltött szerepükön? Előadásomban többek között erről szeretnék beszélni.

TÓTH JULIANNA NIKOLETT
ELTE BTK, JAPANOLÓGIA MA I

Exofónia a kortárs japán irodalomban

Mi a közös Tawada Yokóban, Levy Hideóban és Yang Yiben? Mind a hárman olyan kortárs írók, akik munkásságát meghatározza az, hogy egy nemzetben kisebbségként a többségi társadalomtól eltérő percepcióval rendelkeznek. Levy Hideo és Yang Yi Japánban élő és japán nyelven alkotó kisebbségi írók, akik felnőtt korban sajátították el a nyelvet; Yang Yi volt az első, aki nem japán anyanyelvű íróként megkapta az Akutagawa-díjat. Tawada Yoko esete ezzel szemben pont ellentétes. Japánban született és nevelkedett, majd 22 évesen Németországba költözött, és azóta két nyelven ír regényeket, novellákat, esszéket, verseket és ad elő performanszokat. Munkássága nagyon sokrétű, de egy fontos motívum áthatja az egészet: az „exofónia” érzése. Önmagát kisebbségi írónak vallja, aminek a munkásságára gyakorolt hatásról 2003-ban könyvet is írt Exofónia – Kirándulás az anyanyelvén túlra (エクソフォニー—母語の外へ出る旅) címmel. Ebben a könyven a kényszerűségben rejlő nyelvi és írói kreativitásról ír, a kisebbségi irodalom egyik markáns jellemzőjéről. Az exofónia diskurzus Tawada munkássága nyomán erősen jelenkezik a japán modern irodalomtudományban. Előadásomban ezt a jelenséget szeretném bemutatni Tawada Yoko könyve és az erről szóló tanulmányok, valamint konferenciák alapján.
